

Spoločenstvo vtákov v hniezdnom období na ornitologickom stacionári Drienovec – použitie metodiky CES

Bird nesting community of the Drienovec Bird Ringing Station – CES programme

Milan OLEKŠÁK¹, Peter PJENČÁK², Miroslav FULÍN³ & Štefan MATIS⁴

¹Ždiar 166, 059 55, Slovensko; milan.oleksak@soprsr.sk

²Sidlisko Okulka 7/1, 093 01 Vranov nad Topľou, Slovensko; pjencak@stonline.sk

³Východoslovenské múzeum, Hviezdoslavova 3, 041 36 Košice, Slovensko; fulin@zoznam.sk

⁴SOP SR, Správa NP Slovenský kras, Biely kaštieľ, 049 51 Brzotín, Slovensko; stefan.matis@soprsr.sk

The methodology of the CES programme was used at the Drienovec Bird Ringing Station for the first time in 2006. Altogether 174 m of nets were installed and used consistently in the same locations; basic methodology rules for bird catching/ringing were established. In addition, the habitats of the involved wetland area were described, with focus on areas adjacent to nets installations. During the nesting season (May 3 – July 28), 1288 individuals were caught, representing 38 bird species. On average 143 new individuals were ringed during 9 visits. Forest species, e.g. Sylvia atricapilla, Erithacus rubecula, Coccothraustes coccothraustes, Turdus merula, Fringilla coelebs and Parus major were dominant. In May only adult birds came across; at the beginning of June some juveniles were caught and they gradually started dominating catch samples. Not all the caught species were considered nesting in the area. Several tropical migrants were captured during May, as well as species from the hospites group.

Úvod

V rokoch 1998–2005 prebiehal na lokalite Drienovská mokraď ornitologický prieskum metódou odchytu vtákov do nárazových sietí, vizuálnym a akustickým pozorovaním. Čiastkové výsledky z týchto prieskumov boli publikované v prácach Matis et al. (2002, 2004). V r. 2006 bol na tejto lokalite založený ornitologický stacionár Drienovec (bird ringing station), ktorého zmyslom je štandardizácia metodických postupov pri odchyte vtákov a napojenie na medzinárodné programy sledovania avifauny metódou odchytu a označovania vtákov, hlavne v hniezdnom období a období jesennej migrácie. V tomto článku prezentujeme metodiku a výsledky z hniezdného obdobia 2006 zistené modifikáciou metodiky CES (Constant Effort

Site). Cieľom programu CES v Európe je predovšetkým sledovanie trendov početnosti bežných druhov spevavcov. Sledovanie abundance, produktivity a prežívania populácií vtákov v súčasnosti prebieha na vyše 600 CES lokalitách v 15 krajinách Európy (Balmer & Robinson 2006). Metodika má v rôznych európskych krajinách svoje špecifiká. Vzhľadom na to, že v Slovenskej republike pre tento projekt nie je národný koordinátor, upravili sme tieto metodické postupy na tunajšie lokálne podmienky a otestovali sme ich v teréne.

Charakteristika lokality

Ornitologický stacionár Drienovec sa nachádza v k. ú. obce Drienovec, okrese Košice okolie, vo štvorci DFS 7391, vo výške 190 m n. m. Z hľa-

diska výškového členenia je stacionár v nížine (planárny stupeň), zo severu je bezprostredná náväznosť na pahorkatinu (kolínny stupeň). Ide o mokrad', ktorej rozloha je 7,7 ha. Orograficky sa nachádza priamo na rozhraní Košickej kotliny a Slovenského krasu. Zemepisné súradnice lokality sú 48° 37' s. š., 20° 55' v. d.

Zastúpenie biotopov v polomere 500 metrov od exponovaných sietí je nasledovné: 40 % orná pôda, najčastejšou pestovanou kultúrou sú obilniny a repka, menšiu časť tvorí kosná lúka a ruderálne stanovištia, 20 % xerothermná vegetácia úpätia planiny s krovitými formáciami pasienkového charakteru, 20 % dubový listnatý opadavý les, 15 % močiarňa vegetácia vrb (*Salix* sp.) a makrofytov (*Phragmites australis*), 5 % biotopy kriačín a skupín stromov mimo lesa. Siete boli exponované v líniiach označených A až H rozmiestnených v severnej časti mokrade na ploche cca 2,5 ha. Charakter biotopu v okolí jednotlivých línii je nasledovný: A – krovitá remízka (80 % *Prunus spinosa*), B – porast terestrickej *P. australis* 60 %, zvyšok kroviny do výšky 5 m (*Acer campestre*, *Sambucus nigra*, *Euonymus europaeus*, *Salix* sp.), C – prevažne krovinová vrstva nad 2 m (*A. campestre*, *S. nigra*, *P. spinosa* a iné), D – dvojetážový porast popri toku, horná etáž *Salix fragilis*, spodná *S. nigra*, *Swida sanguinea*, *Crataegus* sp., E – prevažne odrastená krovinová vrstva (*S. nigra*, *A. campestre*, *Viburnum lantana*.) s jednotlivými stromami *S. fragilis*, *A. campestre*, *Populus tremula*, F – porast vysokých bylín *Solidago* sp. 60 %, zvyšok kroviny do 3 m výšky (*Salix caprea*, *S. nigra*, *S. sanguinea*, *E. europaeus*), G – dvojetážový zapojený porast popri toku, horná etáž *S. fragilis*, v spodnej etáži

prevaha *S. caprea*, H – väčšia časť línie nad voľnou stojatou hladinou, menšia časť nad porastami ostríc (*Carex* sp.), v okolí siete porasty *P. australis* a porasty nízkych vrb.

Metodika

Na zisťovanie abundancie vtákov sme použili metódu odchyty vtákov do nárazových sietí s označením každého jedinca ornitologickým krúžkom slovenskej krúžkovacej centrály s číselným znakom jedinečným pre každého jedinca. Registrovali sme iba jedince odchytené do siete, mláďatá na hniezdach sme neoznačovali. Pri načasovaní odchytovej siete v tejto štartovacej sezóne sme vychádzali z doterajších poznatkov pri odchytoch v rokoch 1998–2004 a odporúčaní termínov pre CES odchyty v Poľsku (Zielinsky 2006), Česku (Jelínek 2007) a v Maďarsku (R. Farkas in verb). Predpokladom bolo zrealizovať 9 odchytovej siete. Stanovili sme nasledovné kritériá pre odchyty: 1) hniezdne obdobie od 1. mája do 31. júla bežného kalendárneho roka, 2) termíny odchytovej siete rovnomerne rozložené, 3) jeden odchyt trvá minimálne 6 hodín, maximálne 1 celý deň a druhý deň do 12:00, 4) odchyt je možné v odvodnených prípadoch preložiť, 5) minimálne 3 dni pred odchytom CES sa na lokalite nesmie chytať, 6) dĺžka siete 174 metrov, 7) siete inštalovať podľa konštantnej schémy každý odchyt a každoročne, 8) používať 5 poľové siete s okom 16 × 16 mm, 9) začiatok odchytovej siete 1 hodinu po astronómickom východe slnka, 10) siete kontrolovať v 1 hodinových intervaloch, 11) zaznamenávať povinné údaje: dátum, číslo krúžku, druh, vek, pohlavie, 12) po ukončení

Tab. 1. Základné parametre odchytovej siete.
Table 1. Principal parameters of the mist-nettings.

Odchyt Mist-netting	Dátum Date	Počet druhov No. of species	Označené Ringed	Spätné odchyty Retraps	Spolu Total	Mortalita Mortality
1/9	3.–4. 5.	22	105	20	125	0
2/9	14.–15. 5.	21	116	7	123	0
3/9	27.–28. 5.	16	65	11	76	0
4/9	6.–7. 6.	20	94	8	102	0
5/9	17.–18. 6.	18	113	10	123	0
6/9	27.–28. 6.	21	140	7	147	2
7/9	3.–4. 7.	21	133	7	140	0
8/9	22.–23. 7.	24	228	8	236	1
9/9	27.–28. 7.	25	214	2	216	1
Spolu / Total	3. 5.–28. 7.	38	1208	80	1288	4

odchyty vyplniť odchyťový formulár, 13) pri mortalite zaznamenať druh, pohlavie, vek, číslo krúžku a príčinu úhynu.

Pri stanovení týchto kritérií sme vychádzali z odporúčaní Balmer et al. (2004) pre európske lokality a modifikovaní dĺžky trvania odchyty na naše podmienky, vychádzajúc z doterajšej tradície a praxe na tejto lokalite. Pre monitoring produktivity bolo nevyhnutné dôsledné rozlišovanie adultov a juvenilov. Na označovanie veku vtákov sme používali kategórie podľa Formánka (1978).

Výsledky

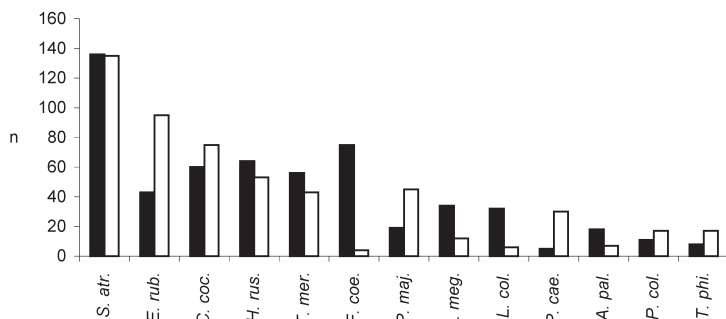
Druhovú štruktúru a abundancia

V hniezdnej sezóne 2006 sa realizovalo 9 odchyťov v období od 3. mája do 28. júla. Celkom bolo odchytených 1288 jedincov 38 druhov vtákov (tab. 1) patriacich do 2 radov a to Passeriformes (34 druhov) a Piciformes (4 druhu). Priemerne na jeden odchyť sme zistili 143 nových jedincov. Medzi dominantné druhy patrili *Sylvia atricapilla*, *Erithacus rubecula*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Hirundo rustica*, *Turdus merula*, *Fringilla coelebs*. Okrem *H. rustica* sa tieto dominantné druhy vyskytli v každej snímke. Zo subdominantných druhov mali 100 % frekvenciu výskytu v odchyťoch *Parus major*, *Luscinia megarhynchos* a *Lanius collurio* (tab. 2). V priebehu odchyťov sme zaznamenali úhyn 4 jedincov v sieti alebo počas manipulácie. Išlo o tri jedince *T. merula* a jednu *P. major*.

Z odchytených jedincov sa označilo 1208 krúžkami slovenskej krúžkovacej centrály, 80 bolo kontrolných odchyťov, čo je 6,8 % zo všetkých odchytených jedincov resp. 12,6 % zo všetkých adultov. Spätné odchyty po 1–7 rokoch sme zaznamenali u 16 druhov. Všetky kontrolované jedince boli označené na tejto lokalite v rokoch 1999–2005 (tab. 3). Časť z nich krúžkami českej krúžkovacej centrály (označené v rokoch 1999–2002). Kontrolný odchyť z celkového počtu zaznamenaných jedincov tvoril u jednotlivých druhov nasledovný podiel: *S. atricapilla* 7 %, *E. rubecula* 11 %, *C. coccothraustes* 0,7 %, *T. merula* 19 %, *F. coelebs* 1 %, *P. major* 4 %, *L. megarhynchos* 13 %, *L. collurio* 5 %, *Parus caeruleus* 3 %, *Acrocephalus palustris* 6 %, *Phylloscopus collybita* 11 %, *Turdus philomelos* 7 %, *Sylvia nisoria* 4 %, *Phylloscopus trochilus* 6 %, *Emberiza citrinella* 6 % a *Aegithalos caudatus* 75 %.

Veková a sexuálna štruktúra

Pri 26 jedincoch (2 %) nebolo možné určiť pohlavie alebo vek jedinca. Išlo predovšetkým o jedince zistené v májových snímkach (*Acrocephalus* sp., *Sylvia communis*, *Sylvia borin*, *Hippolais icterina*, *Luscinia luscinia*) alebo vtáky zaradené do kategórie f.g. v júlových termínoch. Z ostatných jedincov bolo 666 adultov a 596 juvenilov (588 1K a 8 pull.). V kategórii pull. bolo označených 5 ex. *S. atricapilla* a po jednom exemplári z druhov *T. philomelos*, *L. megarhynchos* a *Carduelis chloris*. Pomer pohlaví u adultov bol 395 samcov (M) a 271 samíc (F). U väčšiny druhov prevažovali

Obr. 1. Pomer adultov (čierny stĺpce) a juvenilov (biele stĺpce) u vybraných druhov vtákov.
Fig. 1. Adults (black columns) and juveniles (white columns) ratio of selected bird species.

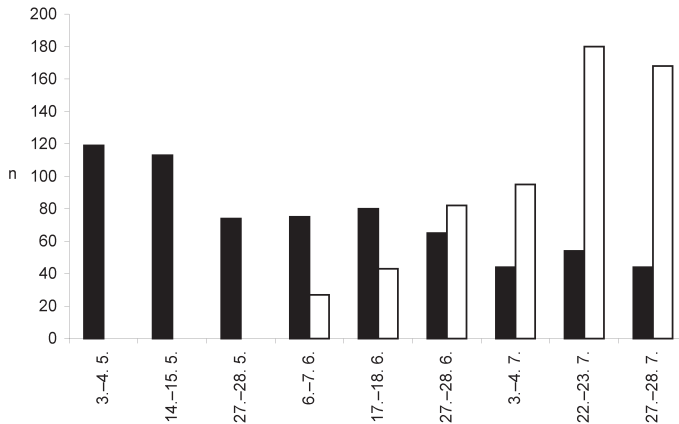
Tab. 2. Abundance odchytených adultných samcov (Ad M), adultných samic (Ad F), mláďat (JUV) a bližšie nezaradených jedincov (N), hodnoty frekvencie a dominancie.

Table 2. Abundance of adult males (Ad M), adult females (Ad F), juveniles (JUV) and unidentified individuals (N), frequency and dominance.

Druh Species	Abundancia Abundance				Frekvencia Frequency (%)	Dominancia Dominance (%)
	Ad M	Ad F	JUV	N		
<i>Sylvia atricapilla</i>	79	57	135		100	21,0
<i>Erithacus rubecula</i>	23	20	95		100	10,8
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	36	24	75	1	100	10,6
<i>Hirundo rustica</i>	58	6	53		77	9,1
<i>Turdus merula</i>	23	33	43		100	7,7
<i>Fringilla coelebs</i>	48	27	4		100	6,1
<i>Parus major</i>	7	12	45		100	5,0
<i>Luscinia megarhynchos</i>	23	11	12		100	3,7
<i>Lanius collurio</i>	19	13	6		100	2,9
<i>Parus caeruleus</i>	1	4	30		66	2,7
<i>Acrocephalus palustris</i>	10	8	7	5	88	2,4
<i>Phylloscopus collybita</i>	6	5	17		66	2,2
<i>Turdus philomelos</i>	5	3	17	1	88	2,0
<i>Sylvia nisoria</i>	11	9	5		77	1,9
<i>Sylvia communis</i>	8	3	3	6	44	1,5
<i>Carduelis chloris</i>	5	9	3		88	1,3
<i>Phylloscopus trochilus</i>	10	2	4		88	1,2
<i>Emberiza citrinella</i>	5	4	6		100	1,1
<i>Sylvia curruca</i>	4	5	4	2	66	1,1
<i>Sturnus vulgaris</i>	1	1	12		11	1,0
<i>Ficedula albicollis</i>	3	5	4		55	0,9
<i>Parus palustris</i>	1		11		66	0,9
<i>Locustella fluviatilis</i>	2	2	2	1	55	0,5
<i>Sylvia borin</i>	1	1	2	1	44	0,4
<i>Aegithalos caudatus</i>	2	2			22	0,3
<i>Ficedula hypoleuca</i>	2	1			11	0,2
<i>Hippolais icterina</i>	1			2	22	0,2
<i>Garrulus glandarius</i>				2	22	0,2
<i>Jynx torquilla</i>				2	22	0,2
<i>Certhia familiaris</i>		1			11	0,1
<i>Muscicapa striata</i>	1				11	0,1
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>		1			11	0,1
<i>Sitta europaea</i>				1	11	0,1
<i>Dendrocopos major</i>		1			11	0,1
<i>Dendrocopos medius</i>			1		11	0,1
<i>Dendrocopos minor</i>		1			11	0,1
<i>Ac.schoenobaenus</i>				1	11	0,1
<i>Luscinia luscinia</i>				1	11	0,1
Spolu / Total	395	271	596	26		100

samce nad samicami, výnimkou boli druhy *T. merula*, *P. major*, *P. caeruleus*, *C. chloris* a *Ficedula albicollis*, u ktorých prevažovali samice. Najmenšia produktivita bola zaznamenaná u *Luscinia megarhynchos*, *Fringilla coelebs*, *Acrocephalus palustris* a *Lanius collurio*. Najvýraznejšia prevaha mláďat bola u lesných druhov *E. rubecula*, *P. major*, *P. caeruleus* (obr. 1 a 3). Prvé juvenilily sme zistili v termíne 6.–7. jún pri 12 druhoch vtákov a od 27. júna juvenilily v odchytoch už výrazne dominovali. Podiel juvenililov stúpá od druhej polovice júna, kedy dochádza k osamostatňovaniu a rozptylu mláďat po opustení domovských teritórií (obr. 2.)

Z 38 zistených druhov bola penica čierno-
hlavá (*S. atricapilla*) najpočetnejším druhom s podielom 21 % zo všetkých zistených jedincov. Tento druh patrí medzi najrozšírejšie hniezdiče na území Slovenska (Danko et al. 2002). Napriek umiestneniu odchytočných línii v typickom mokradňom biotope, dominovali v odchytoch naše najrozšírejšie lesné hniezdiče (*S. atricapilla*, *T. merula*, *E. rubecula*, *F. coelebs*, *P. major*, *T. philomelos*) a typické druhy opadavých listnatých lesov (*C. coccothraustes*, *P. caeruleus*, *F. albicollis*). Tieto v kumulovanom súčte tvorili až 67,7 % všetkých zistených jedincov. Druhy kriačín a rozptýlenej

Obr. 2. Dynamika odchytu adultov (čierné stĺpce) a juvenilov (biele stĺpce).
Fig. 2. Dynamics of caught adults (black columns) and juveniles (white columns).

zelene tvorili 12 % spoločenstva (*L. collurio*, *S. nisoria*, *P. collybita*, *P. trochilus*, *E. citrinella*, *C. chloris*, *Sylvia curruca*). Typicky mokradňové druhy tvorili 6,6 % hniezdneho spoločenstva (*L. megarhynchos*, *A. palustris*, *L. fluviatilis*). Zo zástupcov urbánnych biotopov s podielom 9,1 % bol zistený jeden druh (*H. rustica*).

Poznámky k použitej metodike a niektorým druhom

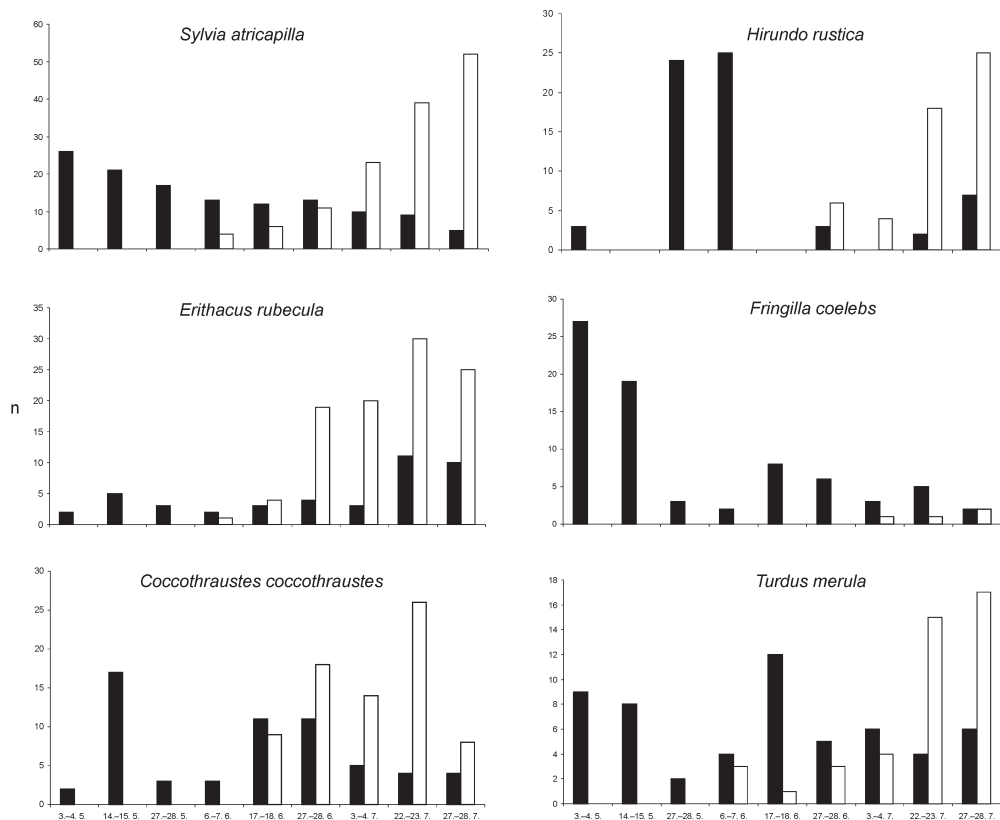
Vymedzenie hniezdneho obdobia
Intenzitu odchyty v hniezdnom období v porovnaní s rokmi 1998–2004 sme použitím metodiky CES zvýšili o 50–70 %, pričom sme sa sústredili len na vymedzené hniezdne obdobie.

Je zrejmé, že časové rozloženie snímok zachytáva ešte obdobie jarnej migrácie u tropických migrantov. Predpokladáme, že časť jedincov u druhov *A. palustris*, *S. borin*, *S. communis*, *S. curruca*, *S. nisoria*, *L. collurio* registrovaných v prvej polovici mája boli migrujúce jedince. Kontrolnými odchyty v budúcnosti bude možné zistiť prílet miestnych hniezdných populácií týchto druhov. Pri tejto skupine druhov je zatiaľ nevyhnutné opatrne hodnotiť a interpretovať výsledky vzhľadom na pravdepodobný odchyt migrujúcich jedincov.

Počet odchyty a ich rozloženie
Vzhľadom na počet a štruktúru odchytených vtákov predpokladáme, že sme dostatočne

Tab. 3. Kontrolné odchyty vtákov po 1–7 rokoch.
Table 3. Retraps of ringed birds after 1–7 years.

Druh / Species	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok	6. rok	7. rok	Spolu / Total
<i>Sylvia atricapilla</i>	6	5	3	3			2	19
<i>Turdus merula</i>		15	1	3				19
<i>Erithacus rubecula</i>	7	3	3	2				15
<i>Luscinia megarhynchos</i>	1	3	1		1			6
<i>Aegithalos caudatus</i>		3						3
<i>Parus major</i>	1	1		1				3
<i>Phylloscopus collybita</i>	2		1					3
<i>Acrocephalus palustris</i>						2		2
<i>Turdus philomelos</i>		2						2
<i>Lanius collurio</i>			1	1				2
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>						1		1
<i>Emberiza citrinella</i>		1						1
<i>Phylloscopus trochilus</i>		1						1
<i>Fringilla coelebs</i>		1						1
<i>Parus caeruleus</i>		1						1
<i>Sylvia nisoria</i>		1						1
Spolu / Total	17	37	10	10	1	3	2	80

Obř. 3. Sezónny priebeh odchytu dominantných druhov vtákov (adulty – čierne stĺpce, juvenily – biele stĺpce).
Fig. 3. Seasonal dynamics of catching the dominant bird species (adults – black columns, juveniles – white columns).

pokryli (odchytili a označili) miestnu hniezdnu populáciu vtákov a 9 terénnych odchyto v rámci hniezdnej sezóny považujeme za dostatočný. Za kľúčové považujeme v porovnaní s rokmi 1998–2004 rovnomerné rozloženie kontrol a konštantnú dĺžku exponovaných sietí. Jednotlivé odchyty zabezpečovali prevažne 2 krúžkovatelia. Siete sa inštalovali vždy večer pred dňom odchytu, tak aby bolo možné začať odchyť hneď na svitaní.

Charakter výskytu niektorých druhov a vzťah k lokalite

Druhy s nízkou početnosťou a frekvenciou odchytu zistené v mesiaci máj považujeme za transmiganty. Ide o druhy *L. luscini*, *Muscicapa striata*, *Ficedula hypoleuca*, *Phoenicurus phoenicurus* a *Acrocephalus schoenobaenus*.

Z hniezdčov sme priamo v okolí sietí zaregistrovali hniezda druhov *S. atricapilla*, *T. merula*, *T. philomelos*, *Sturnus vulgaris*. Z hospites sme zistili pravidelný výskyt dvoch druhov, ktoré lokalitu využívajú ako nocovisko (*H. rustica*) a na preperovanie (*F. albicollis*). U druhov *S. borin* a *S. communis* sme nezistili žiadnu samicu s vyvinutou hniezdnou holinou.

Vybrané kontrolné odchyty na sledovanej lokalite

Acrocephalus palustris (NM Praha T999299) M – 26. 5. 2000, 27. 5. 2006; *A. palustris* (NM Praha T999346) M – 1. 7. 2000, 26. 5. 2001, 26. 5. 2002, 22. 6. 2002, 27. 5. 2006, 17. 6. 2006; *C. coccothraustes* (NM Praha Z746170) M – 2. 7. 2000, 27. 6. 2006; *L. collurio* (NM Praha Z721038) – 3. 9. 2002 (juv.), 3. 7. 2006 (M); *L. collurio* (Bratislava N895) – 18. 9. 2003 (juv.), 14. 5. 2006 (M);

S. atricapilla (NM Praha T943023) M – 25. 7. 1999, 3. 7. 2006; *S. atricapilla* (NM Praha T943025) M – 25. 7. 1999, 17. 6. 2006; *P. major* (NM Praha N445823) – 22. 6. 2002 (juv), 27. 3. 2003, 6. 6. 2006 (M); *Sylvia nisoria* (Bratislava P6554) M – 5. 6. 2004, 17. 6. 2006; *P. collybita* (Bratislava T1106) – 10. 9. 2003 (f.g.), 27. 5. 2006 (F).

Pod'akovanie

Naše pod'akovanie patrí M. Gálffyovej za pomoc pri terénnych prácach a L. Burikovi za preklad do anglického jazyka.

Literatúra

BALMER D. & ROBINSON R. 2006: CES in Europe. — CES News, Brithis Trust for Ornithology 19:11.

BALMER D., WERNHAM, CH. & ROBINSON R. 2004: CES in Europe. — [http://euring.org/research/ces_in_euro-](http://euring.org/research/ces_in_europe/index.htm)

[pe/index.htm](http://euring.org/research/ces_in_europe/index.htm).

FORMÁNEK J. 1978: Pokyny pro činnost spolupracovníků Kroužkovací stanice Národního muzea. — Národní Muzeum, Praha.

DANKO Š., DAROLOVÁ A. & KRISTIN A. (eds) 2002: Rozšírenie vtákov na Slovensku. — VEDA, Bratislava.

JELÍNEK M. 2007: Metodická doporučení pro projekt CES v České republice. — <http://czechringing.com/ces-jelinek.htm>.

MATIS Š., PIENČÁK P., OLEKŠÁK M., & FULÍN M. 2002: Súhrn výsledkov ornitologickej krúžkovateľskej činnosti na Drienovskej mokradi v rokoch 1998–2002. — Pp.:145–152. In: MIDRIAK R. (eds.): Biosférické rezervácie na Slovensku – Zb. ref. z konferencie, Zvolen.

MATIS Š., PIENČÁK P., OLEKŠÁK M., & FULÍN M. 2004: Avifauna Drienovskej mokrade. — *Natura Carpatica* 45: 207–218.

ZIELINSKI P. 2006: Stale powierzchnie odłowu ptaków (CES). — <http://stornit.gda.pl/ces.html>.

Došlo: 2. 5. 2007

Prijaté: 18. 10. 2007

Albinismus u d'atľa *Dendrocopos major/syriacus*

Albinism in a woodpecker Dendrocopos major/syriacus

Emil KARLÍK¹ & Marek VEKÝ²

¹Komenského 414/23, 985 54 Lovinobaňa, Slovensko; emil26@post.sk

²Ústav ekológie lesa SAV, Štúrova 2, 960 53 Zvolen, Slovensko; bigger12@seznam.cz

Albinismus je u vtákov spôsobený pigmentovou poruchou, pričom ide o stratu pigmentu – melanínu. To spôsobuje výrazné biele sfarbenie najmä tmavých častí. Príčinou, prečo sa u albínskych jedincov stále zachovávajú červené časti je skutočnosť, že červenú podmieňuje prítomnosť iného pigmentu, ako je melanín, a to karotínu (Grouw 2006). Albíni sú viac atakovaní ostatnými jedincami toho istého druhu. Keďže sú citlivejší na slnečné žiarenie, pohybujú sa častejšie v tienenom prostredí. Zároveň sú so svojím svetlým sfarbením oveľa viac viditeľné predátormi (Grouw 2006).

Albinismus bol zistený pri viacerých vtáčích druhoch, pričom v prevažnej miere sa jednalo o spevavce. Prípady u d'atľovitých vtákov sú známe len výnimočne (napr. Rogers et al. 1979, Winkler et al. 1995, Rosenberg et al. 2006). Všetky tieto pigmentové poruchy sú geneticky kontrolované a dávajú do súvisu s prostredím výskytu (napr. so zvýšeným rádioaktívnym žiarením). Známejšie sú však farebné variácie a to hlavne u *Dendrocopos major* (Mönke & Dittberner 2005).

Dňa 1. 7. 2007 bol pozorovaný albínsky jedinec bližšie neurčeného druhu d'atľa (veľké-